

[Edel Saunte.]

og skal herefter enstemmigt indstille til det høje ting at godkende Robert Sandau som midlertidigt medlem af folketinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Udvalgets indstilling om godkendelse af mejeriejer Robert Sandau som midlertidigt medlem af folketinget

vedtoges enstemmigt med 118 stemmer.

Derefter genoptoges forhandlingen om statsministerens redegørelse ved folketingsårets åbning.

(Redegørelsen findes i tidenden sp. 5, foregående forhandling sp. 133, sp. 198 og sp. 265).

Erik Eriksen: Må jeg begynde med at takke den fungerende statsminister, den højtærede finansminister, for hans udtalelser på de områder, hvor de måtte betragtes som værende imødekommende. I øvrigt må jeg have lov at sige, at denne debat har været præget af, at regeringen er blevet rost af sine egne. Det har jeg lov til at sige, for jeg har netop i dette øjeblik set, at også den højtærede fiskeriminister uden for debatten her i salen har givet udtryk for en opfattelse, som jeg roligt tør sige vil blive husket. Den højtærede minister har været i Jylland og udtalt, at han egentlig ikke ville have brudt sig hverken om en socialdemokratisk eller en radikal-socialdemokratisk regering, end ikke en ren retsstatsregering, for, sagde den højtærede minister, ingen kunne have gjort det så godt som den trekantede. Det er vel, om jeg så må sige, når ministeren selv skal sige det.

Se, jeg har lagt mærke til, at adskillige af ordførerne i går ankede over venstrepressens behandling af regeringen, tror jeg der blev sagt. Selv det ærede medlem hr. Niels Andersen, der i øvrigt ellers holdt en tale med mange interessante liberale enkeltheder — en tale, som det ærede medlem vel netop havde mulighed for at holde, fordi han på retsforbundets bænke ikke er gammel af dage — var inde på, at det var kedeligt, som venstrepressen behandlede retsforbundet. Nu kan jeg ikke forstå, at det ærede medlem, når han var inde på den tankegang, så ikke også i den forbin-

delse fremdrog sit eget partis blad, Vejen frem, for dér var jo virkelig citater at hente, hvis man endelig skal ind på den tankegang, men det skal jeg nu lade ligge.

Udtalelserne om markedsplanerne giver ikke grund til flere bemærkninger fra min side i øjeblikket. Også den højtærede finansminister understregede nødvendigheden af at holde dørene åbne for andre løsninger, dersom forhandlingerne om frihandelsområdet ikke førte til et tilfredsstillende resultat. Jeg har som sagt for nærværende ikke noget at føje dertil.

Den højtærede minister benyttede også lejligheden til i forbindelse med sin omtale af valutastillingen at sige, at vi jo havde en relativt god udgangsposition i hvert fald på dette område, når vi skulle tilpasse os de europæiske forhold og vilkår. Det kan ikke bestrides, men det var slet ikke på dette område, jeg havde givet udtryk for bekymring, og det ved den højtærede minister også meget godt. Jeg tror at turde fastslå, at det naturligvis ikke kan siges at være nogen god udgangsposition, når det faktiske forhold er, at 40 pct. af industrien hurtigt vil komme i vanskeligheder under den nye tids vilkår. Det er jo det, der er det centrale i det hele.

Den højtærede minister var så i øvrigt inde på valutaudviklingen, og jeg må konstatere, at ministeren dog ikke antastede de grunde til forbedringerne, som blev anført i går fra oppositionens side. Denne valutaforbedring er jo slet ikke noget specielt dansk. Der er ikke noget at sige til, at regeringen selv og dens ordførere søger at tillægge deres egne såkaldte økonomiske foranstaltninger den størst mulige betydning; men det er nu alligevel med tilfredshed, man konstaterer, at fra alle sider er man nødt til at indrømme, at det i hovedsagen er den internationale konjunktur, de lavere importpriser, de formindskede importmængder, alt det, vi påpegede i går, der har været af altafgørende betydning.

Må jeg i øvrigt henlede opmærksomheden på en leder i Berlingske Tidende for i går, der netop påviser den fælles valutabedring i så at sige alle vesteuropæiske lande. Det ville vel alligevel være for meget at tillægge den høje regering lod eller andel i æren for valutaforbedringen i England, Vesttyskland, Italien, Holland, Belgien o. s. v.